

РЕШЕНИЕ

№ 6643

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7098** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Г. Н., с адрес в [населено място] против Решение № 20114473 от 12.05.2021г., постановено по нахд № 2606/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 14-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 11-01-4302020/04.02.2021г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което в качеството му на управител на [фирма], [населено място], на основание чл.256, ал.2, във връзка с чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ за допуснато нарушение на чл.17, ал.1, във връзка с чл.20, ал.3, т.2, във връзка с чл.3, ал.1, т.2 от ЗОП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 635, 01 лв.

С касационната жалба се иска оспореното решение да бъде изцяло отменено като незаконосъобразно, неправилно и необосновано и вместо него да бъде постановено друго решение, с което да се отмени изцяло обжалваното наказателно постановление. Искането се мотивира с това, че първоинстанционното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и на материалния закон, изразяващи се в неправилно тълкуване на събраните по делото доказателства. Твърди се, че СРС не е взел всички мерки, в пределите на своята компетентност, за да

осигури разкриването на обективната истина, като е постановил процесното решение при неправилно изяснена фактическа обстановка.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване – АДФИ, чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20114473 от 12.05.2021г., постановено по нахд № 2606/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед от 25.03.2020г., допълнена и изменена с последващи заповеди директорът на АДФИ възложил извършване на финансова инспекция на [фирма], [населено място], с краен срок на проверката 18.08.2020 г. включително.

При преглед и анализ на съдържанието на първични платежни документи за извършени доставки през 2019 г. е установено:

1. Наличие на оферта от 15.02.2019г. от [фирма], [населено място], за изграждане на система за визуализация на технологичен процес за Конфигурация S. S7 - доставка на визуализираща система, системен софтуер и етернет връзки на обща стойност 14 600 лева без ДДС и визуализираща програма, проектиране и преработка на 10 табла, монтаж и пуск на системата на обща стойност 13 000 лева без ДДС или обща стойност на офертата - 27 600 лева без ДДС. Във връзка с представената оферта е издадена фактура от 19.02.2019г. от [фирма], [населено място], за авансово плащане за закупуване на визуализираща система на стойност 14 600 лева без ДДС /17 520 лева с ДДС/. Впоследствие от доставчика е издадена фактура от 14.08.2019г. за авансово плащане за изготвяне на проектна документация за визуализация на технологичния процес на стойност 6 500 лева без ДДС /7 800 лева с ДДС/ и фактура от 18.03.2020г. за окончателно плащане за система за визуализация „Обезводняване на утайки“ на стойност 6 500 лева без ДДС /7 800 лева с ДДС/.

2. Наличие на оферта от 15.02.2019г. от [фирма], [населено място], за подмяна на управлението на система за обезводняване на утайки за Конфигурация S. S7 - доставка на централен процесор, хранване; шина; входни модули, базов модул, изходни модули, базов модул изходи, карта памет, интерфейс модул и базов модул хранване на обща стойност 20 818 лева без ДДС и потребителска програма, демонтаж на системата, монтаж на система S. S7 и пуск на системата на обща

стойност 9 000 лева без ДДС или обща стойност на офертата - 29 818 лева без ДДС. Във връзка с представената оферта е издадена фактура от 19.02.2019г. от [фирма], [населено място] за авансово плащане за закупуване на хардуер на стойност 20 818 лева без ДДС / 24 981,60 лева с ДДС/. Впоследствие от доставчика е издадена фактура от 14.08.2019г. за авансово плащане за техническа документация на стойност 4 500 лева без ДДС /5 400 лева с ДДС/. До приключване на финансовата инспекция, изпълнението на възложената поръчка не е приключило, от изпълнителя не са издавани други фактури и от възложителя не са заплащани други суми.

Общата стойност на отчетените разходи за доставка на компютърно оборудване за нуждите на [фирма], [населено място] за ПСОВ С. през 2019г. възлиза на 52 918 лева без ДДС /63 501,60 лева с ДДС/.

[фирма], [населено място] е юридическо лице с предмет на дейност: „Водоснабдяване, канализация, пречистване на водите и други дейности, които не са забранени със закон“. Дружеството има регистрирани 16 технически експлоатационни райони, между които и район С. и ПСОВ С.. Считано от 05.06.2017г. и през проверявания период, дружеството е представлявано от касатора Н. Г. Н. - управител, на основание сключен Договор за възлагане на управлението № РД-02-16Ф-9/30.05.2017г. с министъра на регионалното развитие и благоустройство.

Съставен е акт за установено административно нарушение въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 256, ал.2 от ЗОП, на касатора е наложена глоба в размер на 635,01 лв. за нарушение на чл.17, ал.1, вр. чл.20, ал.3, т.2, вр. чл.3, ал.1, т.2 от същия закон.

При тази фактическа обстановка, СРС е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление, поради това, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство и правилно е приложен материалния закон.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Доставката на компютърно оборудване е обект на обществена поръчка от вида доставки по чл.3, ал.1, т.2 от ЗОП. Правилно СРС е приел, че за да възникне основание за прилагане на ЗОП следва да са налице няколко кумулативно дадени изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка. Съгласно чл.126, ал.1, вр. чл.5, ал.4 от ЗОП касаторът е субект на възлагане на обществени поръчки. За периода от 19.02.2019г. до 18.03.2020г. в дружеството са отчетени разходи за доставка на компютърно оборудване на обща стойност 52 918 лв. без ДДС /63 501,60 лв. с ДДС/, поради което попадат в стойностния праг по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП /от 30 000 лв. до 70 000 лв./. По тази причина по отношение на възложителя е съществувало задължение да избере изпълнител чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица по реда на Глава двадесет и шеста от ЗОП /чл.186 от ЗОП/. Касаторът в качеството му на възложител е бил длъжен да приложи предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, след като са

били налице основанията за това /чл.17, ал.1 от ЗОП/ . В случая изборът на изпълнител е бил определен без да са събирани оферти с обява или покана. При тези факти правилно административно-наказващият орган е ангажирал отговорността на Н.Н..

С въззивната жалба касаторът е твърдял, че деянието е осъществено в условията на крайна необходимост без да сочи конкретни факти и обстоятелства и да представя съответните доказателства. В хода на съдебното производство пред СРС и в настоящото не се установяват обстоятелства, изключващи вината на дееца и/ или наказуемостта на деянието. Следователно твърденията за крайна необходимост съдът разглежда само като защитна теза.

Размерът на глобата е определен правилно в съответствие с разпоредбата на чл.256, ал.2 от ЗОП и основания за промяна не са налице.

В случая е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е типично за вида си и не се характеризира с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

С оглед на изложените съображения настоящият съд намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

Страните не претендират присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20114473 от 12.05.2021г., постановено по нахд № 2606/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.